

Ісус і християнство: погляд ісламу

Ця книга для тих, хто невірно
зрозумів вчення Ісуса й

Християнство. Вона розкриває
тему з точки зору Ісламу.

<https://islamhouse.com/735719>

- [Ісус і християнство: погляд
ісламу](#)
  - [Примітка видавця](#)
  - [Вступ](#)
  - [Народження Марії](#)
  - [Преосвящення Марії](#)
  - [Народження Ісуса](#)
  - [Преосвящення Ісуса](#)

- [Воскресіння / Вознесіння Ісуса](#)
- [Сутність Ісуса](#)
- [Мусульмани вірять в попередні одкровення](#)
- [Єдина релігія](#)
- [Повернений, а не навернений](#)
- [Зміст](#)

Ісус і християнство: погляд ісламу

Примітка видавця

Пророки були відіслані до всіх племен і народів, щоб підтримувати природну віру людини в Аллаха і її інстинктивне бажання поклонятися лише

Йому. Хоча Пророк Мухаммад і народився на Аравійському півострові, він був відісланий до всього людства: арабам і неарабам, щоб передати послання від Аллаха. Це було таке саме послання, яке Аллах відіслав попереднім пророкам, до Мухаммада. В ньому описувався спосіб життя, яким Аллах наказав жити людям і якому вони б мали слідувати під час свого земного життя. Послання ісламу було передано у вигляді книги – Корану, і живого прикладу – Пророка. Це дві основи для способу життя, прийнятні для розуму і серця, значення яких йде

за межі традиційного розуміння «релігії».

“Дар Абдул Рахман” – амбітний проект, спрямований на представлення ісламських принципів і цінностей, які сприяють поширенню ісламу. Нашою метою є як мусульмани, так і немусульмани, щоб допомогти їм зрозуміти релігію, яка виступає за єдність, терпимість і мир, тобто – іслам.

Вступ

Щоб побудувати свої відносини з іншою людиною на правильній основі, необхідно знати про її погляди щодо вас.

Мусульманину важко дізнатися про погляди християнина на іслам. Але християнину легко дізнатися точку зору мусульманина про християнство: йому (християнину) необхідно лише звернутися до Корану – основного джерела релігійного вчення мусульман.

Саме тому й була створена ця книга. Це – добірка аятів Священного Корану, які стосуються Ісуса і християнства.

Народження Марії

Воістину, Аллах обрав Адама, Нуха, рід Ібрагіма та рід Імрана перед жителями світів. Одні з них

були нащадками інших. Аллах – Всечуючий, Всезнаючий! І ось сказала жінка з роду Імрана: «Господи! Я дала обітницю присвятити Тобі те, що знаходиться в утробі моїй! Тож прийми від Мене, бо, воістину, Ти – Всечуючий, Всезнаючий!». І коли вона народила, то сказала: «Господи! Я народила дівчинку!» Та Аллах краще знав, кого вона народила, бо хлопчик – не те, що дівчинка. «Я назву її Мар'ям, і я шукаю у Тебе захисту для неї та її нащадків від каменованого шайтана!» Аллах прийняв [дитину] якнайкраще, найкращим чином зростив її та доручив її Закарії. Кожного разу, коли

Закарія входив у святилище, де була жінка, знаходив біля неї їжу. А коли він запитав: «Звідки це у тебе?», то вона сказала: «Це – від Аллаха! Воістину, Аллах наділяє, кого побажає – без відплати за це!» (Сімейство Імрана: 33-3).

Преосвященство Марії

І сказали ангели: «О Мар'ям! Воістину, Аллах обрав тебе і зробив пречистою. Він обрав тебе перед жінками усіх світів! О Мар'ям! Будь смиренною перед Господом своїм, впади до землі та поклоняйся разом із тими, хто кланяється!» (Сімейство Імрана: 42-43).

І Мар'ям, доньку Імрана, яка зберегла цноту лона свого, тож вдихнули Ми в нього від Духа Нашого; сприйняла за істину вона слова Господа її та Писання Його, і була вона з-посеред покірних. (Заборона: 12).

Та, яка зберегла цноту лона свого – Ми вдихнули в неї від нашого Духу, зробивши її саму та її сина знаменням для світів! (Пророки: 91).

Ми зробили сина Мар'ям і його матір знаменням і поселили їх на затишному пагорбі, біля струмка. (Віруючі: 50).

Народження Ісуса

І сказали ангели: «О Мар'ям!
Воістину, Аллах сповіщає тобі
добру звістку про слово від
Нього! Ім'я йому – Іса Месія, син
Мар'ям.1 . Він буде пошанований
у житті нинішньому та у житті
наступному, і буде він одним із
наближених! Він говоритиме із
людьми ще в колисці та в
дорослому віці. Буде він одним із
праведників!» Вона сказала:
«Господи! Як може бути у мене
дитина, якщо жоден чоловік не
торкався мене?» Сказав [ангел]:
«Так станеться, бо Аллах вчиняє
так, як побажає!» Коли вирішує
Він щось, **то лише говорить:**
«Будь!» – і воно постає. Він
навчить його Писанню,

мудрості² , Таурату й Інджілю. І зробіть посланцем до синів Ізраїла: «Я прийшов до вас зі знаменням від Господа вашого. Я виліплю вам із глини подобу птаха, дмухну на неї, і вона, з дозволу Аллаха, стане птахом. Я зцілю сліпонародженого і прокаженого, і я воскресну померлого – з дозволу Аллаха! Я розповім вам про те, що ви їсте, та що відкладаєте про запас у будинках своїх. Воістину, у цьому буде знамення для вас, якщо ви є віруючими! Я буду підтверджувати те, що було до мене в Таураті. Я дозволю вам частину того, що заборонено вам. Я прийшов до вас зі знаменням

від Господа вашого! Тож бійтесь Аллаха і коріться мені! Воістину, Аллах – мій Господь і ваш Господь. Поклоняйтесь же Йому! Це і є прямий шлях!» (Сімейство Імрана: 45-51).

І згадай у Писанні Мар'ям, коли вона віддалилася від своїх рідних у місце східне, і сховалася від них за завісою. І Ми послали до неї Нашого Духа, який уподібнився статному чоловіку. **Вона сказала:** «Воістину, шукаю в Милостивого захисту від тебе, хіба що ти богобоязливий!» Він відповів: «Воістину, я тільки посланець Господа твого й маю дарувати тобі пречистого хлопчика!» Вона

сказала: «Як може бути в мене хлопчик, коли жоден чоловік не торкався мене, й не була я блудницею?» Він сказав: «Так станеться, бо сказав те Господь твій. Це легко для Нього!» І Ми зробимо його знаменням для людей і милістю від Нас. Цю справу вже вирішено! Тож вона завагітніла й віддалилася в місце далеке. Підійшла з пологовими муками до стовбура пальми й сказала: «Як би я хотіла вмерти раніше й бути назавжди забутою!» І вигукнув із-під неї [Іса]3: Не журись, Господь створив біля тебе струмок! Нахили до себе стовбур пальми й струсони – на тебе посипляться

свіжі фініки! Їж, пий і заспокойся!
А якщо побачиш якогось
чоловіка, **то скажи:** «Я дала
Милостивому обітницю постити й
не стану розмовляти сьогодні ні з
ким із людей!» Вона прийшла до
своїх рідних, несучи його.

Сказали ті: «О Мар'ям! Ти
зробила жахливу річ! О сестро
Гаруна! Батько твій не був
поганою людиною, і мати твоя не
була розпусницею!» Та вона
вказала на [Ісу]. **Вони запитали:**
«Як ми можемо розмовляти з ним,
коли він – дитина в колисці?» Він
сказав: «Воістину, я – раб Аллаха.
Він дарував мені Писання й
зробив мене пророком. Він зробив
мене благословенним [усюди], де

б я не був, зобов'язав мене молитися й давати закят, доки я буду жити, бути шанобливим до матері моєї й не зробив мене зверхнім, нещасливим. Мир мені в день мого народження, в день моєї смерті та в день, коли я воскресну до життя!» Такий Іса, син Мар'ям. Це – правдиве слово про нього – про кого вони так сперечаються. Не годиться Аллаху народжувати, Преславний Він!⁴ Коли вирішує Він щось, **то тільки говорить: «Будь!»** – і ось, воно є. І, воістину, Аллах – мій Господь і ваш Господь. Тож поклоняйтеся Йому, це – прямий шлях! (Мар'ям: 16-36).

Преосвященство Ісуса

Коли сказав Аллах: «О Ісо, сине Мар'ям! Згадай милість Мою до тебе, коли укріпив Я тебе Духом святим. І ти говорив із людьми в колиці й у дорослому віці; і коли Я навчив тебе писання й мудрості, і Таурату, й Інджілю; і коли з дозволу Мого ліпив ти з глини подобу птаха, дихав на неї, і вона ставала птахом із дозволу Мого; і як ти зцілював сліпонародженого й прокаженого з дозволу Мого; і коли воскрешав померлих із дозволу Мого; і коли стримав Я синів Ісраїла від тебе, коли ти прийшов до них із ясними знаменнями. І сказали ті, **які не**

вірували: «Воістину, це справжнє чаклунство!» І коли відкрив Я апостолам: «Увіруйте в Мене й посланця Мого!», вони сказали: «Увірували Ми, тож засвідчи, що ми – віддані Тобі!» Коли апостоли сказали: «О Ісо, сине Мар'ям! Чи може Господь твій⁵ зіслати нам трапезу з неба?» Він мовив: «Бійтеся Аллаха, якщо ви віруючі!» Вони сказали: «Ми бажаємо скуштувати її, щоб заспокоїлися серця наші та впевнилися ми, що ти сказав нам правду, і щоб ми були свідками цього!» Сказав Іса, син Мар'ям: «О Аллах, Господи наш! Зішли нам трапезу з неба, яка була би святом для перших із нас і для

останніх із нас – як знамення від Тебе; наділи ж нас, бо Ти – найкращий із наділяючих!» Сказав Аллах: «Воістину, Я зішлю її вам, але якщо хтось із вас і після цього не увірує, то, воістину, Я скараю його такою карою, якою не карав нікого з [жителів] світів». (Трапеза: 110-115).

Ми дарували Мусі Писання й слідом за ним направили посланців. Ми дарували Ісі, сину Мар'ям, ясні знамення та підтримали його Духом Святим. Щоразу, коли приходив до вас посланець із тим, що було вам не до душі, ви гордували! Одних ви

вважали за брехунів, інших – убивали! (Корова: 87).

Такими є посланці. Одним із них Ми віддали перевагу над іншими. Є серед них такі, з якими говорив Аллах, а деяких Він підніс на [вищі] ступені. І Ми дарували ясні знамення Ісі, сину Мар'ям, і Ми підтримали його Святим Духом. Якби Аллах побажав, то ті, що жили після них, не вели би між собою боротьби після того, як прийшли до них ясні знамення. Але вони розійшлися між собою, і частина із них увірувала, а частина не увірувала. Та якби побажав Аллах, вони не вели б між собою боротьби. Але Аллах

робить те, що побажає. (Корова: 253).

Слідами їхнімиб відправили Ми Ісу, сина Мар'ям, із підтвердженням істинності того, що було до нього в Таураті, й дарували Ми йому Інджіль, у якому прямий шлях і світло, й підтвердження істинності того, що було до нього в Таураті, і як прямий шлях та пересторогу для богобоязливих. (Трапеза: 46).

Потім відправили Ми услід за ними Ісу, сина Мар'ям, і дарували Ми йому Інджіль, і вселили в серця тих, хто йшов за ним, співчуття і милість. А чернецтво

вони самі вигадали, бо Ми не приписували його їм, хіба як прагнуть вони до вдоволення Аллаха. Та не виконали вони його належним чином. Тож дарували Ми тим серед них, які вірували, винагороду, але багато хто з них – нечестивці. (Залізо: 27).

І коли сказав Іса, син Мар'ям: «О сини Ісраїла! Я – посланець Аллаха до вас, який підтверджує те, що було до мене в Таураті, і сповіщає добру звістку про посланця, котрий з'явиться після мене. Ім'я його – Ахмад». А коли цей посланець прийшов із ясними доказами, то сказали вони: «Це – очевидне чаклунство»!8 (Ряди: 6).

Коли сина Мар'ям наводять як приклад⁹, твій народ починає голосно радіти. Вони говорять: «Кращі наші боги чи він?»¹⁰ Вони наводять тобі цей приклад лише заради суперечки. Воістину, вони – люди які сперечаються! Воістину, він – лише раб, якому Ми дарували Свою милість та зробили прикладом для синів Ісраїла! Якби Ми побажали, то замінили би вас на землі ангелами, які стали б вашими намісниками!¹¹ . Воістину, він – прикмета Часу. Тож не сумнівайтесь у цьому та йдіть за Мною!¹² ! Це – прямий шлях. І нехай не відвертає вас шайтан;

воістину, він – справжній ворог для вас! Коли Іса прийшов із ясними знаменням, **то сказав:** «Я прийшов до вас із мудрістю; я поясню вам частину того, про що ви сперечаєтесь! Тож бійтесь Аллаха та коріться мені! Воістину, Аллах – мій Господь та ваш Господь! Той поклоняйтесь Йому! Це – прямий шлях!» Але різні групи почали сперечатись між собою. Горе ж тим, які були несправедливими, від карі Болісного Дня! (Прикриси: 57-65).

Воскресіння / Вознесіння Ісуса

І коли Іса відчув їхнє невір'я, **то він запитав:** «Хто мої помічники

на шляху до Аллаха?» Відповіли апостоли: «Ми – помічники Аллаха! Ми увірували в Аллаха! Засвідчи ж те, що ми – віддані Йому! Господи наш! Ми увірували в те, що Ти зіслав. Ми йдемо за посланцем, тож запиши нас разом із тими, які свідчать!» [Невіруючі] хитрували, але й Аллах хитрував! Аллах – найкращий із хитрунів! Ось Аллах сказав: «О Іса! Я зроблю тебе мертвим і піднесу тебе до Себе, і Я очищу тебе від тих, які не увірували. І Я дам можливість тим, які пішли за тобою, мати перевагу над тими, які не увірували – аж до Дня Воскресіння. А потім до Мене

повернетесь ви! І Я розсуджу між
вами те, про що ви сперечаєтесь!
А тих, які не вірували, то Я
скараю жорстокою карою, як у
житті земному, так і в житті
наступному. І не буде у них
помічників! А тим, які увірували
та чинили добрі справи,
відплатять повною винагородою!
Аллах не любить нечестивців!»
Ось так Ми виголошуємо тобі
знамення та премудру згадку.
Воістину, Іса перед
Аллахом¹³ схожий на Адама –
Він створив його з праху, а **потім**
сказав тому: «Будь!», і ось – він є.
Істина – від Господа твого. Тож
не будь серед тих, які

сумніваються. (Сімейство Імрана: 52-60).

За порушення завіту свого, за невір'я їхнє у знамення Аллаха, та за їхнє вбивство пророків без права на те, за їхні слова: «Закриті серця наші!»¹⁴ – але ж це Аллах запечатав їх за невір'я їхнє, і слабка віра їхня,¹⁵ . За їхнє невір'я і за те, що звели вони на Мар'ям великий наклеп¹⁶, та за слова їхні: «Воістину, ми вбили Ісу, сина Мар'ям!», але ж вони не вбили його та не розіп'яли, а це лише так здалося їм. Воістину, ті, які сперечаються про нього, перебувають у сумніві, і немає у них знання, а лише йдуть вони за

здогадками. Справді, вони не вбивали його. Це Аллах підніс його до Себе; Аллах – Великий, Мудрий! (Жінки: 155-158).

Сутність Ісуса

І коли сказав Аллах: «О Ісо, сине Мар'ям, чи говорив ти людям: «Візьміть мене й матір мою за двох богів нарівні з Аллахом?» Іса сказав: «Преславний Ти! Не говорив я того, на що не маю права. Якби я таке й сказав, Ти б це напевно знав. Ти знаєш те, що в мені, а я не знаю того, що в Тобі. Воістину, тільки Ти знаєш потаємне! Не говорив я їм [нічого], крім того, що Ти наказав

мені: «Поклоняйтеся Аллаху, Господу моєму і Господу вашому!» І був я свідком їм, поки був серед них. Коли ж Ти взяв мене, то Ти наглядаєш за ними, а Ти – кожній речі Свідок! А якщо Ти скараєш їх, то, справді, вони – раби Твої, а якщо простиш їх, то, воістину, Ти – Всемогутній, Мудрий!» Сказав Аллах: «У цей день правдивим допоможе правдивість; для них – сади, де течуть ріки, будуть вони довіку там». Аллах буде вдоволений ними, і вони будуть удоволені Ним! Це – великий успіх! Аллаху належить влада над небесами, землею й тим, що між ними. Він

спроможний на кожную
річ! (Трапеза: 116-120).

О люди Писання! Не порушуйте
релігії вашої⁷ та не говоріть про
Аллаха нічого, крім істини. Адже
Месія – Іса, син Мар’ям – лише
посланець Аллаха та слово Його,
донесене до Марії, та дух від
Нього. Увіруйте ж в Аллаха та
посланців Його, **і не кажіть:**

«Трійця». Краще для вас
утриматись від цього. Воістину,
Аллах – Бог єдиний, пречистий
Він від того, щоб мати дитину.
Йому належить те, що на небесах
і те, що на землі, і достатньо
Аллаха як Опікуна! Ні Месія, ні
наближені ангели ніколи не

цуралися бути рабами Аллаха. А усі ті, які цураються бути рабами Його та сповнюються гордині, будуть зібрані біля Нього [на Суд]! А тим, які увірували та робили добрі справи, Він сповна дасть винагороду їхню, та ще й збільшить її за ласкою Його. А тих, які цуралися та сповнювалися гордині, Він скарає карою болісною! І не знайдеться їм, окрім Аллаха, ні Захисника, ні Помічника! (Жінки: 171-173).

Істинно, не вірують ті, які говорять: «Воістину, Аллах, Він – Месія, син Мар'ям!» Скажи: «Хто може завадити волі Аллаха, якщо Він захоче знищити Месію, сина

Мар'ям, і матір його, і тих, хто на землі – всіх?» Аллаху належить влада над небесами, землею і над тим, що поміж ними. Створює Він те, що бажає, і Він спроможний на кожен річ! (Трапеза: 17).

Істинно, невіруючі ті, які говорять: «Воістину, Аллах – це Месія, син Мар'ям!», але ж казав Месія: «О сини Ізраїла!

Поклоняйтеся Аллаху, Господу моєму і Господу вашому!»

Воістину, ті, які додають Аллаху рівних – заборонив Аллах їм садиряю, будуть у пеклі вони! І не буде у неправедних помічників!

Істинно, не вірують ті, які говорять: «Воістину, Аллах –

третій із Трійці»¹⁸, але ж немає бога, крім Бога єдиного! І, воістину, якщо не відмовляться вони від того, що говорять, то тих із них, які не вірують, спіткає кара болісна! Невже не покаються вони перед Аллахом і не благатимуть прощення у Нього? Адже Аллах – Прощаючий, Милосердний! Месія, син Мар'ям – лише посланець. Істинно, приходили посланці й до нього. Мати його – праведниця, і вони споживали їжу.¹⁹ Поглянь, як роз'яснюємо Ми [невіруючим] знамення Наші! І ще раз поглянь – у якій же омані вони! Скажи: **«Невже поклоняєтесь ви окрім Аллаха тому, що не має влади**

принести вам ні шкоди, ні користі? Він, Аллах – Всечуючий, Всезнаючий!» (Трапеза: 72-76).

Мусульмани вірять в попередні одкровення

Релігія усіх пророків єдина, хоча їхні закони відрізняються. Мусульмани (послідовники Мухаммада) не можуть вважатися мусульманами, якщо вони не вірять в усіх пророків (включаючи Ісуса) і в їхні писання.

О ви, посланці! Споживайте блага й робіть добро. Воістину, Я знаю, що ви робите! Воістину, ваша громада – громада єдина²⁰. А Я –

ваш Господь. Тож бійтеся Мене! Але вони розірвали цю справу на частини, й кожна група радіє з того, що має.²¹ (Віруючі: 51-53).

Воістину, ця ваша громада²² – громада єдина! А Я – Ваш Господь, тож поклоняйтесь Мені! Хоч [люди] й розділилися між собою²³, усі вони повернуться до Нас! (Пророки: 92-93).

Скажіть: «Ми увірували в Аллаха і у те, що зіслано нам, і що зіслано Ібрагіму, Ісмаїлу, Ісхаку, Якубу та колінам із нащадків їхніх;²⁴ у те, що було дано Мусі, Ісі, у те, що було дано пророкам від Господа

їхнього. Ми не проводимо межі між ними, і Йому Ми підкоряємося!» (Корова: 136).

Скажи: «Ми увірували в Аллаха і в те, що зіслано нам, і що зіслано Ібрагіму, Ісмаїлу, Ісхаку, Якубу та колінам; у те, що даровано Мусі, Ісі та пророкам від Господа їхнього. Ми не проводимо межі між ними, і ми – віддані Йому!» (Сімейство Імрана: 84).

Це – Писання, в якому немає сумніву, – прямий шлях для богобоязливих²⁵, які вірують у потаємне, звершують молитву²⁶ та жертвують із того, чим наділили Ми їх²⁷, які вірять у

те, що зіслано тобі та в те, що
зіслано перед тобою, і впевнені в
існуванні наступного
життя. (Корова: 2-4)

Посланець увірував у те, що
зіслано йому від Господа його, а
разом із ним – віруючі. Усі
увірували в Аллаха, в ангелів
Його, у книги Його, у посланців
Його: «Ми не проводимо межі
між посланцями». Вони говорять:
«Слухаємо та підкоряємось!
Даруй нам прощення, Господи
наш, і до Тебе –
повернення!». (Корова: 285).

Він встановив для вас у релігії те,
що заповів Нуху, те, що Ми

відкрили тобі, те, що Ми заповіли Ібрагіму, **Мусі та Ісі: «Тримайтеся релігії та не розходьтеся поміж собою у ній!»** Важко багатобожникам те, до чого ти закликаєш їх. Аллах обирає Собі того, кого побажає та веде прямим шляхом того, хто до Нього звертається! (Рада: 13).

Єдина релігія

Коран пояснює, що релігія усіх пророків є єдиною. Ця релігія включає в себе одну концепцію розуміння Бога і єдину концепцію моральних принципів. Коран називає це “**єдиною релігією ісламу**” і називає тих, хто вірить в

неї “мусульманами”. Таким чином, послідовники Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха) вважають, що в цій єдиній релігії вони називаються “мусульманами”, а їхня релігія називається “іслам”.

Говорять: «Станьте ж юдеями або християнами – і підете ви правильним шляхом!» Скажи: «Ні! Сповідниками релігії Ібрагіма-ханіфа, а він не був багатобожником!» (Корова: 135)

Ібрагім не був ні юдеєм, ні християнином, але він був ханіфом, відданим! Він не був

багатобожником!28 (Сімейство Імрана: 67).

І коли Іса відчув їхнє невір'я, **то він запитав: «Хто мої помічники на шляху до Аллаха?»** Відповіли апостоли: «Ми – помічники Аллаха! Ми увірували в Аллаха! Засвідчи ж те, що ми – віддані Йому! (Сімейство Імрана: 52).

Коли Господь сказав йому: «Будь покірним Мені!», **той відповів: «Я став покірним29 Господу світів».** Ібрагім разом із Якубом заповідали своїм синам це: «О сини мої! Воістину, Аллах обрав для вас цю релігію. Тож не помирайте, не ставши покірними

Йому!» Чи ж ви були свідками того, як підступила до Якуба смерть, і як запитав він синів своїх: «Кому ви будете поклонятися після того, як я залишу вас?» Вони сказали: «Ми будемо поклонятися твоєму Богу і Богу твоїх батьків – Ібрагіма, Ісмаїла та Ісхака, Богу Єдиному! І ми – покірні Йому!» (Корова: 131-133).

Вони говорять: «Ніхто не увійде до раю, окрім юдеїв та християн!» Та це лише мрії їхні, тож скажи: «Наведіть доказ цьому, якщо є ви правдивими!» Ні! Хто підкорить себе Аллаху, той і є праведником. Його чекає

винагорода від Господа; не буде страху таким, як він, і не будуть засмучені вони! (Корова: 111-112).

Юдеї та християни не будуть задоволені тобою, поки ти не навернешся до їхньої релігії. Скажи: «Лише шлях Аллаха – шлях прямий!». Не потурай бажанням їхнім після того, як прийшло до тебе знання, а то Аллах не буде тобі ні Захисником, ні Помічником. (Корова: 120).

Скажи: «О люди Писання! Прийдімо ж до єдиного слова між нами і між вами – що ми не будемо поклонятися нікому, окрім

Аллаха, і не будемо нікого додавати Йому як рівного, і не будемо вважати за господа когось іншого з нас чи з вас, а тільки Аллаха!»³⁰ А якщо вони відвернуться, **то скажи:** «Засвідчіть же, що ми – віддані Йому!» (Сімейство Імрана: 64).

Повернений, а не навернений

Якщо щирий християнин пізнає іслам по-справжньому — так, як це описано в Корані — то, зрозуміє, що іслам є дуже близьким до його серцю і розума. А також, якщо його сприйняття не буде залежати від способу життя деяких неосвічених мусульман.

Отже, якщо християнин прийме іслам, то його буде повернуто, а не наведено. Коран розповідає, що іслам є єдиною релігією усіх пророків, а її послідовники – це мусульмани.

О ви, які увірували! Кланяйтесь, упадіть ниць, поклоняйтесь Господу вашому й робіть добро! Можливо, ви матимете успіх! Боріться ж на шляху Аллаха гідною Його боротьбою! Він обрав вас і не зробив у релігії жодних труднощів. Така релігія Ібрагіма, вашого батька! Він назвав вас мусульманами ще раніше й тут, щоб посланець був свідком для вас, а ви були

свідками людям. Звершуйте молитву, давайте закят і тримайтеся за Аллаха. Він – Охоронець ваш! Прекрасний Охоронець, і прекрасний Помічник! (Хадж: 77-78).

Істинно, ти впевнишся, що сильніше за всіх людей ненавидять тих, які увірували, юдеї та багатобожники. Істинно, ти побачиш, що найближчі в любові до тих, які увірували, ті, які говорять: «Воістину, ми – християни!» Це так, адже серед них є священники й ченці, і вони не вивищують себе. І коли чують вони те, що зіслано Посланцю, бачиш ти очі їхні, сповнені сліз

від істини, про яку дізналися вони. І говорять вони: «Господи наш! Увірували ми! Тож запиши нас серед тих, хто свідчить! А чому нам не вірити в Аллаха й ту істину, яка прийшла до нас? Ми прагнемо, щоб Господь наш увів нас разом із людьми праведними!» За те, що говорять вони³¹, Аллах відплатить їм садами раю, де течуть ріки, й вони будуть там довіку – така відплата праведникам! А ті, які не вірували та вважали за оману знамення Наші, вони – жителі пекла! (Трапеза: 82-86).

Ми донесли до них слово, щоб вони могли замислитися. Ті, кому

Ми дарували Писання³², раніше, вірують у нього. Коли їм читають його, **то вони говорять:** «Ми увірували в нього. Це – істина від Господа нашого! Ми ще раніше були віддані [Йому]!» За своє терпіння вони отримують подвійну винагороду. Вони відвертають зло добром і жертвують із того, чим Ми наділили їх. Коли вони чують марні розмови, **то відвертаються від них і говорять:** «Нам – наші вчинки, а вам – ваші вчинки. Мир вам³³! Ми не бажаємо йти шляхом невігласів!» (Розповідь: 51-55).

Ви любите їх, а вони не люблять вас. Ви вірите в усі писання, і коли вони зустрічають вас, **то говорять: «Увірували ми!»**. А коли залишаються наодинці, то гризуть нігті від своєї ненависті до вас. **Скажи: «Умріть від своєї ненависті!»** Аллах добре знає про те, що в серцях! **(Сімейство Імрана: 199)**.

Якщо ж вони почнуть сперечатися з тобою, **то скажи: «Я підкорив себе Аллаху разом із тими, хто пішов за мною!»** І скажи тим, яким дано Писання, **а також неписьменним³⁴ : «Чи не підкоритеся й ви?»** І якщо вони підкоряться, то підуть шляхом

прямим. А якщо відвернуться, то ти відповідаєш лише за те, щоб передати їм це. Аллах бачить рабів. (Сімейство Імрана: 20).

Зміст

Примітка видавця

Вступ

Народження Марії

Преосвящення Марії

Народження Ісуса

Преосвящення Ісуса

Воскресіння / Вознесіння Ісуса

Сутність Ісуса

Мусульмани вірять в попередні
одкровення

Єдина релігія

Повернений, а не навернений

1 Посилання на пророка Ісуса
(мир йому), який був зачатий
лише за наказом Аллаха – словом
"будь".

2 Вчення пророка.

3 Серед вчених існують різні
думки щодо того, чи відноситься
займенник "він" до “дитини”, чи
до “ангела”.

4 Тобто, “Він далекий від будь-якої недосконалості”.

5 Тобто, чи дасть Аллах згоду? Адже Його Всемогутність є безсумнівною.

6 Тобто, слідуючи традиції пророків синів Ізраїлю.

7 Інше ім’я Мухаммада.

8 Тобто, шахрайство або брехня.

9 Творіння Аллаха, якому поклоняються разом із Ним.

10 Тобто, що всі вони мають бути однаковими.

11 Або "Досягли успіху понад [вами]."

12 Тобто, слідувати вказівкам і настановам Аллаха.

13 Тобто в тому, що Аллах створив його.

14 Ще одна інтерпретація «І [Ми зробили певну хорошу їжу незаконною для них]», за аятом 160.

15 Або «крім нікчемної віри».

16 Коли вони звинуватили її в перелюбі.

17 Інше значення: «І вони не вбили його, коли не були впевненими [в його особистості]», тобто вони вбили іншого,

припускаючи, що це був Ісус (мир йому).

18 Таке, як приписування божественних якостей певним створінням Аллаха або їхнє надмірне шанування.

19 Вони мали потребу в їжі. Й це було доказом того, що вони були створіннями Аллаха, а не божественними істотами.

20 Тобто, це колективний спосіб життя або сукупність поведінки, якої слід дотримуватись всьому суспільству.

21 Переконавання, думка, звичаї тощо.

22 Тобто, це колективний спосіб життя або сукупність поведінки, якої слід дотримуватись всьому суспільству

23 Тобто, одна частина з трьох, із посиленням на християнську концепцію Трійці.

24 Дванадцять колін Ізраїлю, які походять від Якова.

25 Буквально, «ті, хто має богобоязливість», тобто у кого є шляхетність, праведність, страх і любов до Аллаха; ті, хто виявляє велику обережність, щоб уникнути Його невдоволення.

26 В певний час і у відповідності до певних умов.

27 Слід зауважити, що слова Аллаха про Себе, як "Ми" у багатьох коранічних аятах розуміються в арабській мові як позначення величі та влади, на відміну від форми "Я", яка використовується у деяких конкретних випадках.

28 Ті, хто додає в поклонінні із Аллахом інших.

29 Сенс слова «іслам» – це підпорядкування волі Аллаха. “Це спосіб життя, яким наказав жити Аллах, і вчення всіх пророків: від Адама до Мухаммада (хай

благословить їх всіх Аллах)”.

Мусульманином є той, хто кориться Аллаху.

30 Покора іншому і непослух Аллаху.

31 Тобто, за їхнє прийняття істини і за прихильність до релігії Аллаха (ісламу).

32 Тобто, щирі віруючі серед них.

33 Це не ісламське вітання "Мир вам". Радше це означає "Ви знаходитесь у безпеці від неналежного ставлення від Нас".

34 Тим, хто не має писання, тобто язичникам.